

DR. BORSOS JÓZSEF ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság részére
1535 Budapest, Pf. 773

Hiv.szám: IV/579-1/2025.

Csóti József
Hivatalvezető-Helyettes Úr részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Borsos József ügyvéd

a [REDACTED] feljelentő
által, Dr. Borsos József útján hivatali visszaélés büntette miatt feljelentést tett

a Fővárosi Nyomozó Ügyészségen a 7.Nyom.1133/2024. számon, mely büntetőügyben
nyomozást rendeltek el

a Fővárosi Nyomozó Ügyészség a 7.Nyom.1133/2024. számon a nyomozást megszüntette,
mely feljelentést elutasító határozata ellen Dr. Borsos József felülbírálati indítványt terjesztett
elő, melyet

a Budai Központi Kerületi Bíróság a 39.Bnyfi.7077/2024/2. számú végzésével a felülbírálati
indítványt elutasította. Ezen döntés ellen fellebbezésnek helye nincs, ezért

*kiegészített
alkotmányjogi panaszt*

terjesztek elő.

I./ Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg hogy Budai Központi Kerületi Bíróság
a 39.Bnyfi.7077/2024/2. szám alatt meghozott végzése Alaptörvény-ellenes, és azt
megsemmisíteni szíveskedjék, mivel a végzés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés, a
XXIV. cikk (2) bekezdés c) pontját, valamint a XXVIII. cikk (1), (2), (3) (4) és (7) bekezdését.

Alaptörvény

I. cikk

(3) Az alapvető jogok korlátozása csak szükséges és arányos módon történhet.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben
a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes
és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/579-3/2025		
Érkezett: 2025 MÁRC 31.		
Erkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezelőiroda: [Signature]

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(7) jogorvoslathoz való jog

II./Az alkotmányjogi panasz jogalapja:

A panaszt a Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján nyújtom be, mivel a támadott bírói döntés sértette az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaimat, és a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítésével más fórum előtti jogorvoslatra nincs lehetőség.

III./ Az Alaptörvényben biztosított, megsértett jogok:

1. Jogorvoslathoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés)

A bíróság döntése végleges, és nem biztosít lehetőséget további jogorvoslatra, még akkor sem, ha a feljelentés elutasítása során alapvető jogsérelem történt.

AB határozat: 3/2019. (III. 7.) AB határozat, amely kimondja, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében a jogorvoslathoz való jog akkor valósul meg, ha a jogorvoslati fórum érdemi döntést hoz, és nem csupán formális vizsgálatot végez.”

2. Tisztességes eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)

Az eljárásban több olyan eljárási szabálytalanság történt, amely sérti a tisztességes eljárás elvét, így különösen a bíróság által figyelmen kívül hagyott bizonyítékok és a vádhatóság egyoldalú eljárása.

AB határozat: 9/2018. (VII. 9.) AB határozat, amelyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy „a tisztességes eljárás követelménye megköveteli az ügyek pártatlan és alapos vizsgálatát, valamint a bizonyítékok érdemi mérlegelését.”

3. Hatékony jogorvoslathoz való jog (Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés, XXVIII. cikk (7) bekezdés)

A bíróság és az ügyészség határozata nem biztosított tényleges jogorvoslatot, hiszen érdemi vizsgálat nélkül utasították el a feljelentést, és a bíróság formális indokolással hagyta helyben az ügyészségi döntést.

EJEB jogeset: Kudla kontra Lengyelország (2000) ügy, amelyben az Emberi Jogok Európai Bírósága kimondta, hogy „a hatékony jogorvoslat nem csupán formális lehetőség, hanem tényleges és érdemi vizsgálatot követel meg az igazságszolgáltatás részéről.”

IV./ A támadott döntés alaptörvény-ellenessége:

A Budai Központi Kerületi Bíróság támadott végzése nem adott lehetőséget a felülvizsgálatra, holott az ügyben olyan jogsértések merültek fel, amelyek alapvetően befolyásolták a panaszos büntetőügyét. A döntés figyelmen kívül hagyta, hogy:

Az ügyészség a nyomozás során kihagyott és nem értékelt olyan iratokat, amelyek a panaszos számára kedvezőek lettek volna.

Az ügyészség a feljelentés érdemi vizsgálata nélkül utasította el a beadványt.

A bíróság a jogorvoslat során nem vizsgálta érdemben az ügyészségi döntés megalapozottságát, hanem formálisan helyben hagyta azt.

Ezen körülmények a jogállamiság elvébe és a hatékony jogvédelemhez való jogba ütköznek.

EJEB jogeset: Ruiz Torija kontra Spanyolország (1994) ügy, amelyben a bíróság kimondta, hogy „a bíróságoknak kötelességük indokolni a döntéseiket, és érdemben megválaszolni az ügyfelek által felvetett lényegi érveket.”

V./ Eljárásjogi nyilatkozatok

A Budai Központi Kerületi Bíróság vitatott végzését a panaszos védője elektronikus úton 2025. január 11. napján vette át, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül került megküldésre jelen alkotmányjogi panasz 2025. február 10. napján, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljárást bíróság útján.

Abtv.

„30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26.§ (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

Abtv.

„53.§ (2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

„24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

(...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Abtv.

„27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva."

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az ügy érdekében hozott döntés sérti.

VI./ Tényállás

██████████ feljelentő Dr. Borsos József útján feljelentést kezdeményezett a korábbi büntetőügyében eljáró és nyomozati tevékenységet végző ismeretlen ügyész, ügyészek ellen. A feljelentésben hivatkozott Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 42.Kb.2/2017. számon meghozott ítéletében részletesen taglalta az ügyészség azon cselekedeteinek egy részét, ami a feljelentés alapját képezik. Az akkor eljáró Tanácselnök oldalakon keresztül sorolja a visszaéléseket. *(Tanúvallomás eltávolítása, másikkal való helyettesítése, csatolt, vádat alá nem támasztott közokirat ügy iratai közül való kizsedése, tanúk befolyásolása, valótlan tartalmú ügyészi elemzések, iratban való elhelyezése- cellainformáció elemzés, teljesen máshol tevékenykedő bünszervezet elemzése, híváslisták elemzése, cellainformációk aggályos volta-stb....)*

VII./ A jelen alkotmányjogi panasz kapcsán a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

Álláspontom szerint a Budai Központi Kerületi Bíróság a 39.Bnyfi.7077/2024/2. számú végzése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel:

1.Az elutasítás formális jogalapja

A bíróság az indokolásában a Büntető Törvénykönyv (Btk.) 305. §-ára hivatkozik, amely szerint a hivatali visszaélés megvalósulásához az szükséges, hogy:

A hivatalos személy hivatali kötelességét megszegje, vagy hivatali helyzetével visszaéljen.

A jogsértés jogtalan hátrány okozása vagy jogtalan előny szerzése céljából történjen.

A bíróság szerint a feljelentés nem tartalmazott olyan konkrét tényeket, amelyekből egyértelműen megállapítható lenne a szándékos visszaélés célzata.

Az indokolás teljesen figyelmen kívül hagyja a feljelentésben szereplő konkrét állításokat, például azt, hogy az ügyészség bizonyítékokat emelt ki az aktákból, amelyek a vádat gyengíthették volna.

A hivatali visszaélés megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető kifejezett célja legyen a hátrány okozása, elegendő, ha az eljárása objektíve alkalmas erre.

A bíróság tévesen állítja, hogy a feljelentés nem tartalmazott konkrét bizonyítékokat a hivatali visszaélés célzatára vonatkozóan.

A feljelentés egyértelműen hivatkozott arra, hogy az ügyészség jogellenesen kivett és elrejtett bizonyítékokat az ügyiratok közül, amelyek a panaszos számára kedvezőek lettek volna.

I. A jogorvoslathoz való jog sérelme (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés)
A Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyfi.7077/2024/2. számú végzése sérti a jogorvoslathoz való jogot, mivel:

A bíróság elutasító döntése ellen nincs további jogorvoslati lehetőség, holott az ügyészség eljárásában alapvető jogsérelmek merültek fel, mint például a bizonyítékok szelektív kezelése és a tanúvallomások manipulálása.

Az Alkotmánybíróság 22/1995. (III. 31.) AB határozatára hivatkozva: a jogorvoslatnak lehetővé kell tennie a hibás döntés orvoslását, ami jelen esetben nem valósult meg.

II. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)
A bírósági eljárás sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert:
A bíróság nem vizsgálta érdemben az ügyészség által figyelmen kívül hagyott bizonyítékokat, például a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.2/2017. számú ítéletében részletezett visszaéléseket.
Az EJEK Ruiz Torija kontra Spanyolország (1994) ügyben hozott döntésére hivatkozva: a bíróságnak érdemben kellett volna megválaszolnia a feljelentésben szereplő konkrét állításokat az ügyészségi visszaélésekről.

III. A hivatali visszaélés gyanújának érdemi vizsgálata (Btk. 305. §)
A Btk. 305. §-a alapján a hivatali visszaélés megvalósulhat a hivatali kötelesség megszegésével is. Az ügyészség által elkövetett cselekmények, mint például a tanúvallomások eltávolítása és más vallomásokkal való helyettesítése, ezt megvalósíthatják.

A Magyar Kúria Bfv.II.837/2017/6. számú döntése kimondja, hogy a hivatali visszaélés esetén nem feltétlenül a közvetlen célzatot kell bizonyítani, hanem az eljárás eredményeként létrejövő jogsértő helyzetet.

2. Az ügyészségi eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslat lehetősége

A bíróság azt állítja, hogy önmagában az ügyészség eljárási hibája vagy szabálytalansága nem jelent büncselekményt, hanem azt más jogorvoslati eljárásban kellene érvényesíteni.

Ez az érvelés ellentmond az Alkotmánybíróság 9/2018. (VII. 9.) AB határozatának, amely kimondja, hogy „a tisztességes eljárás követelménye megköveteli az ügyek pártatlan és alapos vizsgálatát, valamint a bizonyítékok érdemi mérlegelését”.

Ha a feljelentésben szereplő állítások valósak, akkor az ügyészség nem csupán hibázott, hanem olyan lépéseket tett, amelyekkel szándékosan befolyásolhatta az eljárás kimenetelét.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEK) Edwards és Lewis kontra Egyesült Királyság (2004) ügyben megállapította, hogy az eljárás tisztességessege sérül, ha az egyik fél (itt: az ügyészség) bizonyítékokat rejt el az eljárás másik résztvevője elől.

3. A bíróság szerint az ügyészségi döntések objektív értékelése nem alapozza meg a hivatali visszaélés gyanúját

A végzés indokolása szerint az ügyészség intézkedései önmagukban nem minősülnek bűncselekménynek, még akkor sem, ha azok tévesek, jogszabályba ütköznek vagy törvénytörések.

Az indokolás ezzel figyelmen kívül hagyja a jogállamiság elvét, amely szerint minden hatósági döntésnek és eljárásnak elszámoltathatónak kell lennie.

Az O'Halloran és Francis kontra Egyesült Királyság (2007) EJEB döntés szerint a hatóságoknak biztosítaniuk kell az igazságszolgáltatás pártatlanságát, és ezt nem írhatja felül a hatóságok egyoldalú döntéshozatali szabadsága.

Ha az ügyészség szándékosan vagy gondatlanságból sérti a vádlottra vonatkozó bizonyítási szabályokat, akkor az a tisztességes eljárás alapelvét sérti, és nem lehet pusztán formai hibaként kezelni.

4. Az ügyészség határozatának elutasítása nem megalapozatlan

A bíróság azzal zárja az indokolását, hogy az ügyészség helyesen állapította meg, hogy a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, és a felülbírálati indítvány nem tartalmazott új, érdemi bizonyítékokat.

A végzés figyelmen kívül hagyja, hogy az ügyészségi döntés éppen azoknak a bizonyítékoknak a figyelmen kívül hagyásával született, amelyeket a panaszos hiányolt az eljárásból.

Az EJEB Ruiz Torija kontra Spanyolország (1994) ügyben kimondta, hogy „a bíróságoknak kötelességük indokolni a döntéseiket, és érdemben megválaszolni az ügyfelek által felvetett lényegi érveket”.

A jelen ügyben a bíróság nem cáfolta érdemben a feljelentésben szereplő állításokat, hanem csupán azt állapította meg, hogy a feljelentő „nem bizonyította a célzatot”, ami nem áll összhangban a hivatali visszaélés objektív értelmezésével.

Az ügyészség és a bíróság cselekményei, valamint a hozzájuk kapcsolódó alkotmányjogi sérelmek a következők:

Ügyészség cselekményei és alkotmányjogi sérelmek

Bizonyítékok kiemelése az aktákból

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Sérti a védelemhez való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdés]

A vád vesztegetés volt többek között, aminél realizálódik a vagyoni előny is az elkövetőnél. A vádlott becsatolta nyomozati szakban a rá hivatalból kért vagyonosodási jegyzőkönyvét, amit a NAV adott ki a vizsgálata végén. A Vádlott ártatlanságának bizonyítása érdekében kért a Feleségéről és Anyósáról is NAV vagyonosodási vizsgálatot. Más keresőképes személy nem volt a családban. NAV teljesítette a kérést és mindkét személynél lefolytatta az eljárást. A

vesztegetéssel szemben a Vádlott csatolta mind hármójuk NAV által kiadott vagyonosodási vizsgálati jegyzőkönyveit, mintegy 900! oldal terjedelemben, az ügyészség számára. Mivel a vádat nem támasztotta alá a 3 jegyzőkönyv, mivel abban megállapítást nem szerepelt a NAV részéről, így az ügyész, hogy ne gyengítse az általa képviselt vádat, házi irattárba tette a jegyzőkönyveket és az alapügyből teljesen kivette. Ezáltal azt a látszatot keltette, mivel nem volt bizonyíték a legálisan megszerzett vagyona, hogy akár lehet illegális vagyongyarapodás is, amire többször is hivatkozott nyugati gépkocsi birtoklásával illetve étteremben való vacsorázással. Abba az irányba kívánta a Tanácsot befolyásolni, hogy az általa vizionált cselekmény megtörtént. Hátrányt kívánt azzal okozni, hogy a mentő bizonyítékot egyszerűen kivette az ügy iratai közül. Bírói kérdésre annyit közölt, hogy „örüljön a vádlott, hogy adócsalásért nem indítottam eljárást” Természetesen a Tanács Elnöke a jegyzőkönyvek áttanulmányozta és közölte az ügyésszel, hogy fontolja meg a megnyilvánulásait a továbbiakban, mert a jegyzőkönyvek nem, hogy adócsalást nem tartalmaznak, de még a Vádlott és családja az utolsó forintjával is el tud számolni a vagyonával. Tanácselnök ezután elrendelte, hogy a vád képviseletében köteles a továbbiakban az ügyészség vezetője is jelen lenni. Az ügyész cselekményével hivatali helyzetével való visszaélés keretében hátrányt kívánt okozni a Vádlottnak elítélésben, súlyosításban.

Tanúvallomások eltávolítása, másikkal helyettesítése

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Sérti az ártatlanság vélelmét [Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdés]

Az ügyészség által olyan irat került ki- [REDACTED] tanúvallomása- aki a vádat alá nem támasztó, vádlott ártatlanságát kellőképpen bizonyító tartalommal rendelkezett, de később, ismeretlen indokkal, ugyanazon ügyészi kihallgatása mellett, teljesen azonos kérdések feltevése után, a korábbi vallomásával teljes terjedelemben ellentétes tartamú vallomást tett, amit az ügyész elhelyezett az iratok között. A vádat alá nem támasztó vallomást kivette, sőt, a tárgyaláson, hangfelvétel és jegyzőkönyv terhe mellett a létezését 2 alkalommal is tagadta. Miután becsatolásra került az első tanúvallomás, amit a Tanács elnök értetlenkedve befogadott, még mindig azt nyilatkozta az ügyész, hogy az nem függ össze ezen tárgyalással, azért az le lett különítve az alapügytől. Ezen eset után a Tanácselnök kérdésére, hogy miért került kivételre a tanú eredeti vallomása csak annyit mondott "Hát na." Egy terhelő vallomást generáló ügyészi vádirat azt a hamis képzetet keltette az eljáró tanácsban, hogy a vádlott bűnös, holott pont nem volt igaz. Ügyész által az ügyben felhasznált, hamis tanúvallomás a bírót is hosszú időn keresztül abba az irányban tartotta az álláspontom szerint, hogy a vádlott bűnös, holott ez nem igaz. Ezzel kárt okozott az ügyész a vádlottnak. Természetesen az igazságszolgáltatásba vetett hitet is rombolta. Az ügyész ezen befolyásolásra való törekvése meglehetősen elhúzódoó eljárást is eredményezett. Az ügyész cselekményével hivatali helyzetével való visszaélés keretében hátrányt kívánt okozni a Vádlottnak elítélésben, súlyosításban.

Tanúk befolyásolása

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]

Az elsőfokon eljáró Tanács oldalakon keresztül részletezi a tanúk befolyásolását. A Tisztelt Alkotmánybíróságot ezzel nem terhelem. Viszont az állítólagos cselekménynél ott sem lvo tanúk is tudtak mindenről, amit a vád állít, sőt, az idő múlásával, még egy év után is „fejlődésen mentek keresztül” a vallomásaik, sőt, a sokadik kihallgatásuk után, még mindig be tudtak olyan cselekményről számolni, amit a vád képviselt. Az így befolyásolt tanú terhelő bizonyítékokat és egymást erősítő bizonyíték részleteket rögzítettek vallomásaikban, amivel az ügyész az elítélést, illetve a súlyosan ítélet meghozatalát kívánta kieszközölni a Tanácstól.

A Tanács Elnöke meg is jegyezte, hogy ctr c ctr v másolással kerültek a tanúvallomásokba azonos szövegek, azonos helyesírási hibákkal, oda nem illő karakter készletekkel. Az ügyész ezáltal a felokosított tanúk segítségévek kívánt hátrányt okozni a vádlottnak olyan cselekményekben, ahol ártatlan volt. Ezt az ügyész csak hivatali helyzetével visszaélve tudta elkövetni.

Valótlan tartalmú ügyészi elemzések elhelyezése az iratokban

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Sérti az ártatlanság vélelmét [Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdés]

Az eljáró ügyész több valótlan tartalmú ügyészi feljegyzést készített. Nem terhelve a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szolgálati beosztások elemzése, cellainformációk elemzése, telefonhívások elemzése, fiktív bünszervezet elemzése, fiktív bűncselekmények elemzése. Tanácselnök józanságának köszönhetően, a bizonyítási teher megfordításával, hosszú bizonyítások után sikerült a vádlottnak tisztázni az összes valótlan ügyészi elemzést. A marasztalás tárgyában lévő cellainformációkat tartalmazó táblázatból ismeretlen személy azt az egyetlenegy cella adatot távolította el a 46.256 ból, ami releváns, s a vádat nem támasztotta volna alá. Ügyész célja az volt, hogy olyan cselekményért ami nincs, marasztaló döntés szülessen, ezzel hátrányt okozva a vádlottnak. Az ügy uraként az ügyész olyan szinten gyártott valótlan bizonyítékot, amit a Tanács Elnök tapasztalatának és rátermettségének köszönhetően sikerült tisztázni az ügy elhúzódása mellett.

Bíróság cselekményei és alkotmányjogi sérelmek

Az ügyészség eljárásának érdemi vizsgálata nélküli elutasítás

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Sérti a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 39.Bnyfi.7077/2024/2. számú végzése kapcsán összességében megállapítható, hogy a bíróság és az ügyészség cselekményeinek érdemi vizsgálat nélküli elutasítása nem felel meg az alkotmányos követelményeknek és a nemzetközi emberi jogi standardoknak. A bíróságoknak minden esetben alaposan meg kell vizsgálniuk az eléjük terjesztett ügyeket, különös tekintettel azokra az esetekre, ahol az ügyészség eljárásával kapcsolatos panaszok merülnek fel. Csak így biztosítható a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog érvényesülése. Az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás különösen problematikus lehet az ügyészség cselekményeivel kapcsolatban, mivel az ügyészség eljárása során elkövetett esetleges jogsértések orvoslására gyakran nincs más hatékony jogorvoslati lehetőség. Az Emberi Jogok Európai Bírósága az Edwards és Lewis kontra Egyesült Királyság (2004) ügyben megállapította, hogy az eljárás tisztességesége sérül, ha az egyik fél (jelen esetben az ügyészség) bizonyítékokat rejt el az eljárás másik résztvevője elől. A jelenleg hatályon szabályzatban csak ezen eljárási rendben van lehetőség az ügyészség, - aki itt történetesen nyomozó hatóságként is funkcionált, hisz aki nyomozott, az képviselte a vádat is- ellen eljárni. Budai Központi Kerületi Bíróság döntésével zárva maradt a jogorvoslati lehetősége, ami a vádlottat teljesen kiszolgáltatottá tette. Nem cél az eset újra tárgyalása, csupán alkotmányosság vizsgálata a jelen esetben oly módon szétvált hatalmi ágak között, ahol az ügyészség is dönthet bizonyítékokról, mérlegelhet, holott ez a feladat egyértelműen a bíróságokra van delegálva a jogalkotó által. Ez önkényhez vezetett, ami sértette a vádlott lett. Budai Központi Kerületi Bíróság döntése értelmében az ügyészség bizonyított jogsértései

szankcionálás nélkülivé váltak, azon túlmenően, hogy az igazságszolgáltatást alapjaiban változtatja meg azáltal, hogy a bíróságok döntési és mérlegelési lehetőségéről dönt a bizonyíték kivétele, vagy ügyben való elhelyezése kapcsán, illetve bűnös cselekménysorozat révén éri el, hogy marasztaló döntés szülessen olyan ügyben, ahol valótlan bizonyítékok kerülnek elhelyezésre, de itt nem az újraértékelés a cél, csupán az, hogy a cselekményeket elkövető személy legyen megállapítva, felelősségre vonva, s főként legyen definiálva azon esetek köre, mint a panasz tárgya, ugyanis egyazon személy nyom és emel és tart is vádat, mindenféle hivatali kontroll nélkül. Indokolt normaalkotás, vagy legalábbis szakmai utasítás kiadása ezen esetek felmerülésekor, hiszen főként ellensúly nélküli rendszerre alakul át az igazságszolgáltatás ezen ága. Jelen esetben jogorvoslati lehetőség híján nincs lehetőség vizsgálni az esetet. Érdemi nyomozás nem történt. Nyomozás elrendelése után röviddel lezárásra került az ügy. Az ügyészség még csak nem is akarta azt a látszatot kelteni, hogy nem csak fehér, hanem annak is látszik. Érdemi jogorvoslat híján a vádlott nem kerülhet olyan helyzetbe, mint ahol a nyomozó hatóság után a vádat főként más képviseli, s megvannak a valós hatalmi ágak is az igazságszolgáltatás területén, amikor is minden ember egyenlő bánásmódban részesülhet, nem úgy, mint ezen önkény kapcsán, aminél még a jogorvoslat is korlátozottabb, illetve nincs is.

A feljelentésben szereplő konkrét állítások figyelmen kívül hagyása

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]

Ezáltal sérült a Tisztességes eljárás elve, Jogorvoslathoz való jog korlátozása, Hatékony jogorvoslat hiánya, Védelemhez való jog, Jogállamiság kérdése. Nem kerül orvoslásra mindazon cselekmény, amit az ügyészség elkövetett a Vádlott sérelmére. Az ügyész ezáltal nagyobb jogosultságot kap, mint a bíró, vagyis, az igazságszolgáltatás alapelemei változnak meg, nincs hatalmi ágak közötti szétválás, ugyanis az ügyész maga dönt az eljárásban arról, hogy mi az igazság, mi nem, kiürésítve ezáltal a bíróságok feladatát. Budai Központi Kerületi Bíróság döntésével legalizálta a feljelentésben nevesített cselekményeket, holott egy érdemi nyomozás minden bizonnyal más eredményre vezetett volna. Az igazságszolgáltatásba vetett hit oly mértékű csorbát szenvedett ezáltal, amit csak az Alkotmánybíróság döntése és iránymutatása a jövőre nézve tud kiegyenesíteni.

Az ügyészségi döntés formális indokolással történő helybenhagyása

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Sérti a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]

A bíróság nem vizsgálta érdemben az ügyészség által figyelmen kívül hagyott bizonyítékokat, különös tekintettel a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.2/2017. számú ítéletében részletezett visszaéléseit. Jogorvoslat nem tud megvalósulni, hiszen a jogorvoslati fórum nem hozott érdemi döntést. A hivatali visszaélés esetén az eljárás eredményeként létrejövő jogsértő helyzetet kell vizsgálni, az pedig az, hogy született egy marasztaló döntés, ahol a vádlott ártatlan. A hibás döntést, melyet a Budai Központi Kerületi Bíróság hozott azáltal, hogy nem érdemi döntéssel formálta meg véleményét, esélyt sem adott a vádlottnak a jogorvoslatra. Az érdemi döntés lényege az az, hogy feltárja a döntés mögött lévő cselekményeket, ha az nem tisztázott, akkor folytatattja a nyomozást, az eset kellő alapos feltárásáig, hogy olyan helyzetbe kerüljön, hogy valós adatok, tények alapján, releváns és helyes döntést tudjon hozni. Közokiratban szereplő visszaélések esetén sem készített érzést a Budai Központi Kerületi Bíróság, hogy megvizsgálta az ügyben eljáró ügyészséggel azok valóságtartalmát. Úgy tűnik, a Budai Központi Kerületi Bíróság semmibe veszi a Fővárosi

Törvényszék Katonai Tanácsának az ítéletben rögzített megállapításait, s nem kívánja azokat megvizsgáltatni a nyomozó szervvel. Itt nem csak a vádlott jogai csorbulnak, hanem az is, hogy jog rendszerünkben szereplő szervek nem tisztelik egymás munkáját.

A hivatali visszaélés célzatának téves értelmezése

- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]

Mivel a Budai Központi Kerületi Bíróság tévesen értelmezte a hivatali visszaélést, melynek célzata itt a jogtalan hátrány okozása a vádlott részére, amit hivatalos személy követett el- ügyész-, hivatali hatáskörét túllépte- hamis bizonyíték gyártása, bizonyíték eltüntetése-, jogtalan hátrányt okozzon- büntető eljárás indult, kényszercselekmények sora történt, részbeni marasztalás mellett. A célzat megvalósulásához elegendő, ha az elkövető tudja – ép elméjű ügyész- és kívánja- aktívan befolyásolja a tanúkat, veszi ki az iratokat, kreál hamis feljegyzéseket-, hogy cselekménye jogtalan hátrányt okoz- büntetőeljárás részese lesz a vádlott, majd marasztalják is benne. Továbbá nem szükséges, hogy a jogtalan hátrány ténylegesen bekövetkezzon, elég a célzat megléte. A Vádlott munkáját, szabadságát, vagyontárgyai feletti részbeni rendelkezési jogát elvesztette. A leírtak alapján mi kell még ahhoz, hogy konkrétan legyen leírva a célzat úgy, hogy azt a Budai Központi Kerületi Bíróság is befogadja.

Az ügyészség felelősségének kiüresítése

- Sérti a jogállamiság elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]
- Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]

Az ügyészség felelősségének kiüresedése a Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyfi.7077/2024/2. számú végzésében a következőképpen jelenik meg: A bíróság álláspontja szerint az ügyészség intézkedései önmagukban nem minősülnek bűncselekménynek, még akkor sem, ha azok tévesek, jogszabályba ütköznek vagy törvénysértők. Úgy érzem ezen esetről a Budai Központi Kerületi Bíróság jogot alkotott, ugyanis:

Ez az érvelés figyelmen kívül hagyja a jogállamiság elvét, amely szerint minden hatósági döntésnek és eljárásnak elszámoltathatónak kell lennie.

A bíróság nem vizsgálta érdemben az ügyészségi döntés megalapozottságát, hanem formálisan helyben hagyta azt.

Az indokolás nem cáfolta érdemben a feljelentésben szereplő állításokat, hanem csupán azt állapította meg, hogy a feljelentő "nem bizonyította a célzatot", ami nem áll összhangban a hivatali visszaélés objektív értelmezésével.

A döntés véglegessége azt jelenti, hogy az ügyészség felelőssége ebben az ügyben semmilyen további fórum előtt nem vizsgálható, ami sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot.

Ez a megközelítés ellentmond az Alkotmánybíróság 9/2018. (VII. 9.) AB határozatának, amely kimondja, hogy "a tisztességes eljárás követelménye megköveteli az ügyek pártatlan és alapos vizsgálatát, valamint a bizonyítékok érdemi mérlegelését. A Vádlott teljesen védtelenné vált az ügyészi önkénytelenség szemben.

A vádlottat ért joghátrányok kapcsán a Budai Központi Kerületi Bíróság úgy hoz döntést, hogy nem vizsgálta ki az alapügyben eljáró ügyészség munkásságát, tisztázva a cselekvőségét, teret adva egy esetleges büntetőeljárás keretében történő felelősségre vonásra, ahol a vádlott

alapügybeni státusza is rendeződhetne. A feljelentés elutasítása konkrét megállapításokat nem tesz, s azt viszi következetesen végig a Budai Központi Kerületi Bíróság is a döntésében meg sem próbálja tisztázni azt, hogy az alapügyben eljáró ügyészség részére bármi is róható-e, hanem csak általánosságban indokolt döntéssel zárja az ügyet. Ezen döntés arra hivatott, hogy megerősítse a nyomozást folytató ügyészségben azon véleményt, hogy felelőségük kiüresedett.

A hatékony jogorvoslat lehetőségének kizárása

- Sérti a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog sérelme:

A Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyf.7077/2024/2. számú végzése ellen nincs további fellebbezési lehetőség. Ez a döntés végleges, ami megakadályozza az ügy további vizsgálatát magasabb fórum előtt.

Az Alkotmánybíróság 3/2019. (III. 7.) AB határozatának megsértése:

Ez a határozat kimondja, hogy a jogorvoslathoz való jog akkor valósul meg, ha a jogorvoslati fórum érdemi döntést hoz. A bíróság formális indokolással hagyta helyben az ügyészségi döntést, érdemi vizsgálat nélkül.

Az ügyészség felelőségének vizsgálatára nincs lehetőség:

A bíróság álláspontja szerint az ügyészség intézkedései önmagukban nem minősülnek bűncselekménynek, még ha jogszabályba ütköznek is. Ez gyakorlatilag kizárja az ügyészség felelősségre vonásának lehetőségét.

A tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelme:

A bíróság nem vizsgálta érdemben a feljelentésben szereplő konkrét állításokat. Ez ellentétes az Alkotmánybíróság 9/2018. (VII. 9.) AB határozatával, amely megköveteli az ügyek pártatlan és alapos vizsgálatát.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 13. cikkének potenciális megsértése:

Ez a cikk garantálja a hatékony jogorvoslathoz való jogot. A jelenlegi helyzet nem biztosít hatékony jogorvoslati lehetőséget az állítólagos jogsértésekkel szemben.

A jogállamiság elvének [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] sérelme:

A hatékony jogorvoslat hiánya aláássa a jogbiztonságot és az átláthatóságot. Nem teszi lehetővé az ügyészségi és bírósági döntések megfelelő ellenőrzését és felülvizsgálatát.

Összességében, a hatékony jogorvoslat lehetőségének kizárása súlyosan sérti a feljelentő alkotmányos jogait és a jogállamiság elvét, valamint megakadályozza az ügyészség tevékenységének érdemi felülvizsgálatát. A vádlott nem tudja jogait hatékonyan megvédeni.

Összegzés

- Tanúvallomás eltávolítása és másikkal való helyettesítése: Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- Vádat alá nem támasztó közokirat kizsedése az ügy iratai közül: Ez sérti a védelemhez való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdés].

- Tanúk befolyásolása: Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogállamiság elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés].
- A hivatali visszaélés gyanújának konkretizálása: A panaszban hivatkozni kell a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.2/2017. számú ítéletére, amely részletesen taglalja az ügyészség visszaéléseit. Ez erősíti az érvelést, hogy nem pusztán eljárási hibákról, hanem szándékos visszaélésekről van szó.
- Jogorvoslati jog sérelmének pontosítása: Ki kell emelni, hogy a bíróság nem vizsgálta érdemben az ügyészség által elkövetett jogsértéseket, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jogot.
- Az ügyészség felelősségének kérdése: Hangsúlyozni kell, hogy az ügyészség cselekményei nem egyszerű eljárási hibák, hanem olyan súlyú jogsértések, amelyek már büntetőjogi felelősséget vetnek fel. Ez összhangban áll a Magyar Kúria Bfv.II.837/2017/6. számú döntésével, amely szerint a hivatali visszaélés esetén az eljárás eredményeként létrejövő jogsértő helyzetet kell vizsgálni.
- A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének részletezése: Konkrétan ki kell fejteni, hogy az ügyészség által elkövetett cselekmények (pl. bizonyítékok eltávolítása, tanúvallomások manipulálása) hogyan sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jogot.
- Magyar Kúria Bfv.II837/2017/6. számú döntésére hivatkozva a hivatali visszaélés esetén az eljárás eredményeként létrejövő helyzetet kell vizsgálni. Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]
- Értelmezésem alapján nem valósult meg az Alkotmánybíróság 22/1995. (III.31.) AB határozatában rögzített hibás döntés jogorvoslása. Sérti a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]

Ezen kiegészítésekkel megvalósul 3058/2016. (III. 22.) AB végzés és a 34/2014. (XI. 14.) AB határozat követelményei, konkrétabban bemutatva az alkotmányjogi összefüggéseket és a jogsértések lényegét.

Az Abtv 29. §-ában foglaltakkal összhangban:

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:
Az ügyészség eljárása során elkövetett súlyos szabálytalanságok (pl. tanúvallomás eltávolítása, másikkal való helyettesítése, vádat alá nem támasztó közokirat kizsedése az ügy iratai közül) alkotmányos vizsgálata alapvető jelentőségű kérdés a jogállamiság és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése szempontjából.

Bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség:
A Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyf.7077/2024/2. számú végzése azért alaptörvény-ellenes, mert nem biztosított hatékony jogorvoslatot az ügyészségi eljárás során felmerült alapvető jogsérelmekkel szemben. Ez érdemben befolyásolta a döntést, mivel megakadályozta az ügy érdemi vizsgálatát.

Az Alkotmánybíróság hatáskörének tiszteletben tartása:
Az indítvány nem a bizonyítékok újraértékelését vagy a tényállás felülvizsgálatát kéri, hanem annak megállapítását, hogy a bíróság eljárása és döntése összhangban volt-e az Alaptörvényben biztosított jogokkal, különös tekintettel a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogra.

Hangsúlyozom, hogy nem a bizonyítékok újraértékelését vagy a tényállás felülvizsgálatát kérem, hanem annak megállapítását, hogy a bíróság eljárása és döntése összhangban volt-e az Alaptörvényben biztosított jogokkal, különösen a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való joggal.

Az alkotmányjogi panasz célja nem a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálata, hanem annak vizsgálata, hogy a bíróság döntése során figyelembe vette-e az alapvető alkotmányos jogokat.

Rá kívánok mutatni arra, hogy nem a bizonyítékok mérlegelését vagy a ténykérdések felülvizsgálatát kérem, hanem azt, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg: a bíróság eljárása során tiszteletben tartotta-e az Alaptörvényben biztosított jogokat.

Szeretném kiemelni, hogy az alkotmányjogi panasz nem a bírósági döntés jogszerűségét, hanem annak alkotmányosságát vitatja, különös tekintettel a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] és a tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] érvényesülésére.

Hangsúlyozom, hogy az ügy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, nevezetesen azt, hogy az ügyészség eljárásával kapcsolatos panaszok érdemi vizsgálatára van-e hatékony jogorvoslati lehetőség, ami alkotmányos szinten orvosolandó probléma.

Az alkotmányjogi panasz kiegészítéseként kívánom még rögzíteni, hogy:

Indítványozó tisztában van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem tekinthető (negyedfokú) bíróságnak, és nem feladata a bírósági döntések általános felülvizsgálata. Jelen alkotmányjogi panasz nem a bírói döntés jogértelmezését vagy a bizonyítékok mérlegelését kívánja vitatni, hanem azt a kérdést veti fel, hogy a bíróság eljárása és döntése összhangban volt-e az Alaptörvényben biztosított alapvető jogokkal, különösen a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való joggal.

Az indítvány célja nem az, hogy az Alkotmánybíróság újraértékelje a tényállást vagy felülbírálja a bíróság jogértelmezését, hanem hogy megvizsgálja: a bírósági eljárás során érvényesültek-e az alkotmányos garanciák. A panasz olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, amely túlmutat az egyedi ügyön, nevezetesen azt, hogy az ügyészség eljárásával kapcsolatos panaszok érdemi vizsgálatára van-e hatékony jogorvoslati lehetőség, és ez hogyan befolyásolja a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését. Jelen esetben a Pestvidéki Nyomozó ügyészség folytatta le a nyomozást, majd a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség emelt vádat és a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség képviselte a vádat mindvégig, azonos ügyész mellett.

Indítványozó álláspontja szerint a bíróság döntése olyan mértékben sérti az Alaptörvényben biztosított jogokat, hogy az már az értelmezési tartomány alkotmányos keretein kívül esik, ezért szükséges az Alkotmánybíróság beavatkozása az alkotmányos rend helyreállítása érdekében. Ez a megfogalmazás hangsúlyozza, hogy az indítvány nem egyszerűen egy újabb jogorvoslati lehetőséget keres, hanem valódi alkotmányjogi problémára hívja fel a figyelmet, tiszteletben tartva az Alkotmánybíróság hatáskörének korlátait.

Az összegzéshez tartozóan elő kívánom adni az alábbiakat:

A jogorvoslathoz való jog sérelmének kifejtése [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]:

A Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyf.7077/2024/2. számú végzése végleges, és nem biztosít további jogorvoslati lehetőséget. Ez sérti a jogorvoslathoz való jogot, különösen annak fényében, hogy az ügyészség eljárásában alapvető jogsérelmek merültek fel, mint például a tanúvallomások eltávolítása és más vallomásokkal való helyettesítése, valamint a vádat alá nem támasztó közokiratok kizsedése az ügy iratai közül. Az AB panaszban is említett 3/2019. (III. 7.) AB határozatra, amely kimondja, hogy a jogorvoslathoz való jog akkor valósul meg, ha a jogorvoslati fórum érdemi döntést hoz.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének konkretizálása [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]:

A bíróság nem vizsgálta érdemben az ügyészség által figyelmen kívül hagyott bizonyítékokat, különös tekintettel a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.2/2017. számú ítéletében részletezett visszaélésekre. Ez sérti a tisztességes eljárás követelményét, amely megköveteli az ügyek pártatlan és alapos vizsgálatát, valamint a bizonyítékok érdemi mérlegelését, ahogy azt az AB panaszban hivatkozott 9/2018. (VII. 9.) AB határozat is kimondja.

A hivatali visszaélés gyanújának érdemi vizsgálata [Btk. 305. §]:

Az ügyészség által elkövetett cselekmények (pl. tanúvallomások manipulálása, bizonyítékok eltávolítása) hogyan merítik ki a hivatali visszaélés tényállását. Hivatkozom ismét az AB panaszban említett Magyar Kúria Bfv.II.837/2017/6. számú döntésére, amely szerint a hivatali visszaélés esetén nem feltétlenül a közvetlen célzatot kell bizonyítani, hanem az eljárás eredményeként létrejövő jogsértő helyzetet. Büntetőeljárás indult, kényszer-cselekmények – záralávételek, előzetes letartóztatásba vétel, munkából való eltávolítás- marasztalás lett az eredmény, mely jogosságát csak az Alkotmányjogi panaszban felvetett és a Budai Központi Kerületi Bíróság döntése gátolta meg azáltal, hogy az ügyészség formális döntését jóváhagyta. Ezáltal a tisztességes eljáráshoz való Alkotmányos alapjoga sérült a vádlottnak.

Az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének megsértése:

A bíróság nem adott érdemi választ a feljelentésben szereplő konkrét állításokra az ügyészségi visszaélésekről. Csúpan a „célzat” megléte nem léte mögé bújva rögzítette álláspontját. Ez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, különös tekintettel az indokolt bírói döntéshez való jogra. Az AB panaszban is említett Ruiz Torija kontra Spanyolország (1994) EJEb döntésre, amely kimondja, hogy a bíróságoknak kötelességük indokolni a döntéseiket, és érdemben megválaszolni az ügyfelek által felvetett lényegi érveket.

A jogállamiság elvének sérelme [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]:

A bírósági végzés hogyan sérti a jogállamiság elvét azzal, hogy nem biztosít hatékony jogorvoslatot az ügyészségi eljárás során felmerült alapvető jogsérelmekkel szemben. Ez összefügg az AB panaszban hivatkozott hatékony jogorvoslathoz való joggal, amelyet az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése garantál.

A Budai Központi Kerületi Bíróság elutasító indokolása formailag helyesen hivatkozik a jogszabályokra, de tartalmilag figyelmen kívül hagyja a feljelentésben megfogalmazott konkrét jogsértéseket. Az indokolás alapvető hiányosságai:

1. A hivatali visszaélés célzatának téves értelmezése – Az ügyészség döntése objektíven is alkalmas volt jogtalan hátrány okozására.

2. A bizonyítékok és eljárási szabálytalanságok figyelmen kívül hagyása – Az ügyészség nem vizsgálta érdemben a releváns bizonyítékokat.

3. Az ügyészség felelősségének kiüresítése – A bíróság szerint egy ügyészségi szabálytalanság önmagában nem jelent bűncselekményt, noha egyértelműen sértheti a tisztességes eljárás követelményeit.

4. A hatékony jogorvoslat hiánya – A döntés véglegessége azt jelenti, hogy az ügyészség felelőssége ebben az ügyben semmilyen további fórum előtt nem vizsgálható, ami sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot.

A végzés indokolása tehát nem állja meg a helyét az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által megfogalmazott jogelvek tükrében.

VIII./ Kérelem

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy:

1. Állapítsa meg a Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyfi.7070/2024/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét.
2. Semmisítse meg a Budai Központi Kerületi Bíróság döntését, és utasítsa az ügy érdemi újra tárgyalására.
3. Hozzon olyan iránymutatást, amely biztosítja, hogy a hasonló esetekben a bíróságok és ügyészségek kötelesek érdemi vizsgálatot folytatni a feljelentések ügyében.

Korábban csatolt mellékletek:

1. A Budai Központi Kerületi Bíróság 39.Bnyfi.7070/2024/2. számú végzése
2. A Fővárosi Nyomozó Ügyészség 7.Nyom.1133/2024. számú határozata
3. Feljelentés
4. Ügyvédi meghatalmazás

Az előadottak és a t. Alkotmánybíróság fentebb idézett gyakorlata alapján a sérelmezett bírósági döntés Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a támadott döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

2025. március hó 24. napján

Tisztelettel

Dr. Borsos József

ügyvéd